
Boeken

Erosion and Sediment Transport Measurement in Rivers: Technological and Methodological Advances

door: J. Bogen, T. Fergus en D.E. Walling
(red)

IAHS-publicatie 283, Wallingford, 2003,
paperback, 283 pag, ISBN 1-901502-42-2,
£ 45,50.

De IAHS heeft een International Commission on Continental Erosion (ICCE) welke met enige regelmaat symposia organiseert. Van 19 tot en met 21 juni 2002 vond in Oslo een symposium plaats met dezelfde titel als de hier besproken uitgave. Het boek bevat een selectie van 24 artikelen. De bijdragen zijn verdeeld in drie thema's: sediment in suspensie (6 artikelen), erosie en sedimentbronnen in stroomgebieden (5), en de monitoring van 'bed load' en transportprocessen (13).

Erosion and Sediment Transport Measurement in Rivers

Suspended Sediment

Erosion and Sediment Sources in Catchments

Bed Load Monitoring and Transport Processes

Het eerste themadeel bevat een artikel over een mogelijke nieuwe definitie van sediment in suspensie en vijf andere over het testen van meetapparatuur en modellen.

Het tweede gedeelte bevat artikelen over het gebruik van natuurlijke radionucliden als tracers, de mogelijkheden om bronnen en paden van sediment te achterhalen, geautomatiseerde monitoring van terugschrijdende oevers, de ontwikkeling van een model voor het bepalen van de hoeveelheid sediment in suspensie en, vreemd genoeg, eentje over monitoring van sediment en transportdynamica. Die laatste had ook

best bij het derde gedeelte van het boek kunnen horen.

Ik vind het derde deel het meest interessant. Het eerste artikel in dit derde gedeelte geeft een goed leesbaar overzicht van 'bed load'-metingen, gevolgd door vier artikelen die nieuwe ontwikkelingen op het gebied van monsternamen beschrijven. Eén artikel gaat in op het gebruik van tracers, gevolgd door een dat 'radio tracing' beschrijft. De laatste zes artikelen bevatten de resultaten van tests van verschillende sedimentensensoren, een en ander in het kader van hun geschiktheid voor de bepaling van 'bed load flux'.

Hoewel, of misschien wel omdat, ik geen expert op het gebied van sediment ben, komt de indeling van het boek op mij wat arbitrair over. Maar goed, de redacteurs moesten toch wat, om niet de indruk te wekken dat ze alles maar op een hoop gooien. Enigszins verbaasd keek ik af en toe naar puntenwolken die een logaritmisch of soms zelfs helemaal geen verband impliceren, maar waardoor de auteurs een mooie rechte lijn hebben gefit, compleet met correlatiecoëfficiënt, evenwel zonder hiervoor enige onderbouwing te geven.

Hysterese wordt soms aangestipt, maar zeker net zo vaak buiten beschouwing gelaten. Ik heb de indruk dat het menig auteur aan een groter kader ontbreekt, waarbinnen het onderzoek een plaats heeft: waarom wordt er gemeten, waarom is de sedimentflux in het onderzochte stroomgebied van belang, hoe nauwkeurig willen we die dan weten, waar willen we heen en staan we nu? Verder is het natuurlijk aardig om te vernemen waarover men het in 2002 in Oslo zoal heeft gehad.

Terug naar het doel, dat in de subtitel van het boek is verwoord: deze IAHS-uitgave geeft een goed overzicht van de vooruitgang die op technisch en methodisch gebied binnen het vakgebied is geboekt.

Michael R. van der Valk

Correctie

In het vorige nummer schreef ik in de bespreking van *Water Music* dat de Taj Mahal een boeddhistische tempel is, quod non. Lezer J.H. Kop merkte terecht op dat “de Taj Mahal geen boeddhistische tempel [is], maar het (wonderschone) mausoleum in Islamitische bouwstijl, dat Shah Jahan voor zijn door hem aanbeden echtgenote liet bouwen aan de rechteroever van de Jumna nabij Agra, Uttar Pradesh, India”.

Michael van der Valk

Wandelgids Wallis: Ober- en Mittelwallis door Erika Schumacher
ANWB Media / Boeken, Den Haag, 2002
€ 12,50, 167 pag, ISBN 90-18-01440-0.

Collega Van der Valk meldde bij het bespreken van het boek *88 Suonenwandelingen* in de vorige STROMINGEN, dat dit boek van Peter Jossen, hoewel de titel anders doet vermoeden, géén beschreven wandelingen langs Suonen bevat. Er wordt alleen gemeld dat langs de Suonen gewandeld kan worden en hoe dat mogen we zelf uitzoeken. Naar mijn mening op zich een goed uitgangspunt voor een mogelijk zeer avontuurlijke vakantie...

Wie tijdens zijn alpine veldwerk echter iets minder snel voor verrassingen wilt komen te staan kan gebruik maken van de wandelgids voor Wallis van de ANWB. Hierin staan 35 beschreven wandelingen en in de tekst wordt beloofd dat vijf daarvan langs Suonen gaan in de buurt van respectievelijk Visp, Saas Fee en Turtmann. Een van deze wandelingen wordt zelfs aangeduid met ‘Het Heilige Water’.

Bij elke route is een korte kenschets te vinden met het karakter van de wandeling, de duur, horeca, mogelijke accommodatie en de bereikbaarheid met het openbaar vervoer, dat wil zeggen trein, postauto of

kabelbaan. Verder worden per wandeling, naast bijzonder mooie kleurenfoto's, een routebeschrijving, een kleurenkaartje en het hoogteprofiel met afstand en benodigde tijd gegeven. Het wordt aanbevolen om naast het boekje ook gebruik te maken van vermelde wandelkaarten met een schaal van 1 : 50.000 of zelfs 1 : 25.000.

Alle wandelingen zijn in een halve tot een hele dag te volbrengen en vergen wat uitrusting betreft slechts aan de te bereiken hoogte aangepaste kleding en stevige wandelschoenen. Er is keuze tussen lichte wandelingen vanaf 11 kilometer in ongeveer 4 uur over lichtglooiend terrein tot zware wandelingen van 8 uur met tot 1450 te overwinnen hoogtemeters. Het hoogste punt dat kan worden bereikt is de Mischabelhütte, op 3329 meter boven zeeniveau.

Het handzame boekje is mooi in kleur vormgegeven en de wandelingen zijn makkelijk te selecteren. Verder geeft het boekje in vier kleine hoofdstukjes nuttige aanvullende informatie over wandelen in Ober- en Mittelwallis, kostbaar water, de natuur, wijnbouw, zeden en gebruiken. In het tweede hoofdstukje meer over de geschiedenis van Suonen.

Frank Smits

